

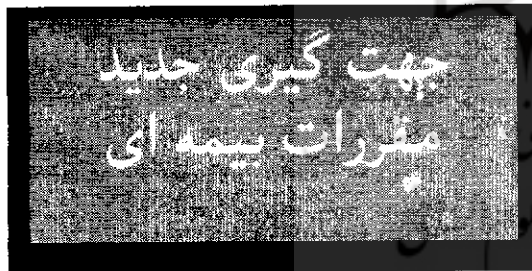
در عصر خدمات رسانی مشتری محور، تصور می شود که شرکت های بیشتری باید تلاش کنند تا خود را درگیر معاملات کنند و به این وسیله بخشی از امکانات مالی ایجاد شده بر اثر پروژه را بدست آورند، به خصوص اگر این بخش بسیار سودآور باشد.

مترجم: آرزو علایی

Insurance Day, Thursday, May

منبع:

20, 1999. p. 4.

این مقاله از سخنان آقای Gerry Dickinson از دانشگاه City، دانشکده بازرگانی در لندن و قائم مقام انجمن ژنو در پانزدهمین سمینار بین المللی PROGRES که در مورد مقررات خدمات مالی بود، گرفته شده است.

روش های سنتی مقررات بیمه در جهان، نظیر پیروی از حداقل قیمت ها (تعرفه ها)

قراردادهای جداگانه ای بین بیمه گران و هریک از طرح های بیمه شده منعقد می شود. در این حالت، برای مثال، اگر پیمانکاری از شرایط بیمه نامه، مانند شیوه اجرای کار تخلف نمود در چارچوب بیمه نامه وام دهنده، حق ادعای خسارت دارد نه پیمانکار. بیمه گران ممکن است، به کاغذبازی ناشی از چنین ترتیباتی اعتراض داشته باشند، اما از آنجا که رونق تامین مالی پروژه به طور اجتناب ناپذیری ادامه دارد، نفع بیمه گران و وام دهندگان در این است که به تعادل در پیشبرد ملاحظات خود دست پیدا کنند، به خصوص از این جهت که پروژه ها می توانند حجم فعالیت در بازار بیمه را به شدت افزایش دهند.

با این فرض، عجیب ترین مسئله در حوزه بیمه تامین مالی پروژه شاید این باشد که چگونه تعداد کمی از کارگزاران و بیمه گران، خود را برای تامین پوشش بیمه ای مورد نیاز چنین پروژه هایی، آماده کرده اند. تا به امروز، به نظر می رسد تنها شرکت Lambert Fenchurch، یک گروه ریسک پروژه (Project risk Group) را تشکیل داده است تا شخصاً کلیه نیازهای بیمه ای یک پروژه را برآورده نماید.

تایید قبلی محصولات جدید، محدودیت های کمی مربوط به سرمایه گذاری و ... با کنترل های ملایم تری جایگزین شده اند. اما هنوز در تعدادی از کشورها کنترل قیمت و محصول، برای بیمه های اجباری وجود دارد. این مقررات به این خاطر که برخلاف سیاست رقابتی سطوح ملی و منطقه ای است حذف می شوند.

عوامل مورد توجه در جهت گیری جدید

نقطه تمرکز مقرراتی جدید به عوامل دیگری مربوط می شود که عبارتند از:

● کنترل های مالی محکم تر در موارد؛ کفایت سرمایه، کفایت روش های ذخیره فنی، ریسک اعتباری عرضه کنندگان بیمه اتکایی.

● شفافیت بیشتر در نظام های ارزشیابی اکچوئری و حسابداری، همراه با گزارش دهی واضح تر از مدل های مورد استفاده و فرضیات ضمنی آن ها.

● مدل های دارایی - بدهی که موجب می شوند تا روشی منسجم تر برای ارزیابی ریسک، با تاکید بر آزمون مطابق با " بدترین وضعیت "، تدارک دیده شود.

● به خاطر نیاز به اطلاعات بیشتر، دولت ها نقش بیشتر حسابرسی داخلی شرکت های بیمه ای [به عنوان مثال اکچوئری تایید شده، نظامهای مدیریت ریسک داخلی] را تشویق می کنند تا به عنوان مکمل سیستم نظارت خارجی عمل نمایند.

● کنترل شدیدتر مربوط به شایستگی فنی و درستکاری مدیریت و همچنین تعریف واضح تر از این که فرد " مناسب و شایسته " چه کسی است.

● در بسیاری از کشورها، کارگزاران، نمایندگان، و سایر واسطه های بیمه هنوز به طور کامل ضابطه مند و تنظیم نشده اند و روند رو به رشدی در جهت اعطای سخت تر پروانه فعالیت و مدرک حرفه ای وجود دارد.

حمایت از بیمه گذاران

با نظام های مقررات زدایی شده، بازارهای بیمه با رقابتی بیشتر و تقاضای رو به رشد مشتریان، موضوع صندوق حمایت از بیمه گذاران و برنامه های تضمین که یک شبکه ایمنی^۲ (Back Stop) برای سیستم مقرراتی ارائه

آژانس های رتبه بندی، توان مالی بیمه گران و بیمه گران اتکایی را نه فقط در سطح ملی بلکه در سطح جهانی نیز ارزیابی می کنند، که به ویژه برای ارزیابی بیمه گران اتکایی و بیمه گران چند ملیتی و برای هماهنگی با رشد فعالیت فرامرزی (شامل تجارت الکترونیکی) مهم می باشد.

آژانس های رتبه بندی از منابع مختلف اطلاعاتی برای تجزیه و تحلیل بهره می گیرند. ناظران بیمه احتمالاً خدمات آن ها را به عنوان داده های اولیه در مراحل نظارت خود مورد استفاده قرار می دهند.

گفتگوی بیشتر بین قانون گذاران و سازمان تجارت جهانی (WTO)

موضوع ارتباط بیشتر بین انجمن های بین المللی قانون گذار و سازمان تجارت جهانی WTO، حیاتی و مهم است. همان طور که مذاکرات WTO، تعهدات GATS را در زمینه بیمه مورد بحث قرار می دهد، موضوع مشترک دسترسی به بازار و مقررات پیش خواهد آمد. تجربه نشان داده است که کشورهایی که با اکراه، در آزادسازی بازار قدم می گذارند اغلب به مباحث مقرراتی به عنوان وسیله دفاع

می کند، در حال شکل گیری است. این برنامه ها در حال حاضر در بعضی از کشورها نظیر امریکا، کانادا و ژاپن وجود دارد. جدای از بیمه های اجباری، انگلستان تنها کشور اروپای غربی است که برنامه ای جامع در این زمینه ارائه می دهد. هیچ توافقی بین کشورها در این زمینه که آیا این برنامه ها موجه هستند یا خیر و این که چگونه باید کاربری شوند، وجود ندارد. روند رو به رشد جهانی شدن فعالیت تجاری، نیازمند به ایجاد شبکه های همکاری بین ناظران بیمه و توسعه چارچوب بین المللی مورد توافق برای وضع مقررات، می باشد. اتحادیه بین المللی ناظران بیمه (IAIS) با اعضای رو به افزایش خود (در حال حاضر بیش از ۷۰ کشور) به عنوان یک سازمان کلیدی برای این منظور در حال گسترش است.

کاربرد آژانس های رتبه بندی

آژانس های رتبه بندی (نظیر Standard & Poors و AM Best) به طور گسترده توسط بخش خصوصی برای ارزیابی امنیت شرکت های بیمه و بیمه اتکایی مورد استفاده قرار می گیرند. آژانس های رتبه بندی نقشی مشابه نقش ناظران بیمه را ایفا می کنند.

داخلی از طریق خریدن اکثر سهام یک شرکت به منظور کنترل آن یا سرمایه گذاری مشترک خریداری نمایند.

● اعطای آزادی به مشتریان بیمه به ویژه مشتریان شرکتی، که بیمه را به طور مستقیم از بازارهای بیمه خارجی خریداری کنند.

مقررات زدایی و آزادسازی بازار

مقررات زدایی بیمه (تجدید مقررات انعطاف پذیر) به معنای کاهش دامنه مقررات دولت در یک بازار ملی بیمه است، بنابراین نقش بیشتری به نیروی های رقابتی و خود تنظیمی داده می شود.

آزاد سازی بازار بیمه به منزله مجوزی برای بین المللی شدن بیشتر بازار بیمه ملی از طریق روش های زیر است:

● از طریق اجازه دسترسی بیشتر شرکت های خارجی به بازار بیمه ملی توسط تاسیس شرکت داخلی یا فروش فرامرزی.

● بوسیله آزادی شرکت ها و اشخاص داخلی در خرید بیمه از بازارهای خارجی.

مقررات زدایی و آزادسازی به هم مرتبط هستند چرا که هر دوی آن ها در ایجاد رقابت بیشتر در بازارهای داخلی و بین المللی

متوسل می شوند. در چنین وضعیت هایی برای "افراد بیرونی" همواره تصمیم گیری در مورد این که چه چیزی منطقی است یا منطقی نیست مشکل است. در این مورد IAIS می تواند نقش مشورتی کلیدی یا حتی داوری ایفا نماید.

به طور کلی تر در حال حاضر، کمیته های BIS، IAIS و IOSCO برای اطمینان از هماهنگی بهتر در مورد مباحث نظارتی و مقرراتی روی بخش مالی به عنوان یک مجموعه به طور تنگاتنگ با یکدیگر کار می کنند. بنابراین برای این که WTO بتواند به تعادل درست بین آزادسازی و مقررات در بخش خدمات مالی جهانی دست یابد، نیاز به بحث و تبادل نظر همچنان وجود دارد.

جنبه های کلیدی آزادسازی بیمه - دسترسی

بیشتر به بازار

● آزادی شرکت های بیمه داخلی برای بیمه اتکایی در داخل و خارج، در حالی که واگذاری های اجباری به بیمه گران اتکایی دولتی نیز لغو گردد.

● شرکت های بیمه خارجی قادرند پروانه فعالیت در بازار داخلی را بدست آورده و منابع کنترل کننده ای را در شرکت بیمه

با نبود تعرفه نرخ، چالش فرامرزی ناظران دولتی در بازارهای در حال ظهور؛ جلوگیری از ورود بیمه گر خارجی بزرگ به طور فراوان به بازار و اتخاذ استراتژی ارائه قیمت های پایین و غیرقابل دوام برای کسب سهم بازار، است.

چنین رقابت مخربی می تواند توان مالی شرکت های داخلی کوچک تر را کاهش داده و سبب ورشکستگی شود. برای خنثی کردن این سیاست، هماهنگی بیشتر بین ناظران بیمه و ادارات دولتی مسئول برای تعیین سیاست رقابتی ضروری است.

درجات آزادسازی در یک بازار بیمه ملی

- افزایش رو به رشد آزادسازی بازار
- فقدان واگذاری بیمه اتکایی اجباری به بیمه گر اتکایی دولتی یا صندوق بیمه اتکایی داخلی
- مجاز بودن تهیه بیمه اتکایی خارجی از خارج از کشور
- شرکت های بیمه خارجی می توانند سهام غیرعمده در شرکت بیمه داخلی کسب نمایند (کمتر از ۵۰ درصد)

نقش آفرینی می کنند. دولت های ملی در بازارهای در حال ظهور می توانند به طور داوطلبانه آزادسازی بیشتر بازار بیمه داخلی شان را انتخاب نمایند.

منافع عمده

- سرمایه خارجی بیشتری در کشور سرمایه گذاری می گردد و فرایندها و محصولات جدید بیمه ای به توسعه بازار داخلی بیمه کمک می نماید.

معایب عمده

- شرکت های داخلی موجود ممکن است نتوانند در رقابت با شرکت های خارجی بزرگ در کوتاه مدت رقابت نمایند و احتمالاً تعدادی از آن ها ورشکسته می شوند.

نیاز به هماهنگی جهانی

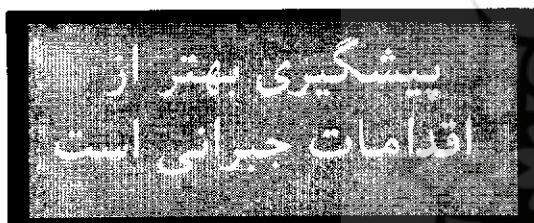
نه تنها WTO، آزاد سازی بیشتر در بازار را تشویق می نماید بلکه صندوق بین المللی پول IMF نیز به بعضی از کشورها برای آزادسازی فشار وارد می کند و از این رو تقویت بخش خدمات مالی را به عنوان شرط دریافت حمایت مالی تعیین می نماید.

درمانی، حوادث و بیمه های از کار افتادگی) نقش بیشتری را ایفا نمایند.

مترجم: حبیب میرزایی

منبع: *Asia Insurance Review – November*

2000, pp. 66 , 68

« بیمه گران لهستانی در بیمه های باربری از

طریق اقدامات پیشگیرانه مناسب و همکاری با

سایر طرفهای ذیربط، خسارت های وارده را

کاهش می دهند»

نیازی به توضیح ندارد که بیمه گر باربری جهت ارائه پوشش بیمه ای، باید کلیه اطلاعات لازم را بدست آورد. منبع کسب این اطلاعات پاسخ هایی است که در جواب به پرسش های مندرج در برگ پیشنهاد بیمه داده می شود. در صورت نیاز به اطلاعات اساسی دیگر که در قالب سوالات پرسشنامه نیامده باشد،

● شرکت های بیمه خارجی می توانند سهام عمده در شرکت بیمه داخلی را کسب نمایند (بیش از ۵۰ درصد)

● شرکت های بیمه خارجی می توانند مجوز تاسیس شرکت بیمه داخلی با ۱۰۰ درصد مالکیت خود را بدست آورند.

● شرکت های بیمه خارجی می توانند مجوز تاسیس یک شعبه را بدست آورند.

● شرکت های بیمه خارجی می توانند بیمه ها را به صورت فرامرزی به فروش رسانند.

● مشتری های داخلی می توانند بیمه خارجی را به صورت فرامرزی خریداری نمایند.

● بین آزادسازی بازار و مقررات زدایی و اصلاح سیستم تامین اجتماعی ارتباط برقرار شود.

● مقررات زدایی بازار بیمه ملی

● آزادسازی بازار بیمه ملی

● اصلاح سیستم تامین اجتماعی ملی

● مقررات زدایی و آزادسازی بازار اجازه می دهد شرکت های خارجی بیمه و شرکت های داخلی در مشارکت با دولت برای اصلاح سیستم تامین اجتماعی (به خصوص در بیمه های بازنشستگی یا مستمری، تامین مالی مراقبت